

24 Νοεμβρίου 2019

Πώς θα έχω κατάνυξη;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

1. Ένας άγιος Γέροντας, σχετικά με την κατάνυξη, συμβούλεψε:

- Όταν κάθεσαι στο κελλί σου, να συμμαζεύεις μέσα σου το νου σου και να θυμάσαι την ώρα του θανάτου. Κοίταξε τότε τη νέκρωση του σώματος, εννόησε τη συμφορά, φέρε στο νου σου τον πόνο, κατάλαβε και κατηγόρησε τη ματαιότητα του κόσμου, δείξε στην επιείκεια και στη σπουδή όση επιμέλεια χρειάζεται, για να μπορέσεις με κάθε δυνατό μέσο να παραμείνεις στην ίδια πρόθεση και το σκοπό της ησυχίας, χωρίς ν' απελπιστείς, θυμήσου, ακόμα, και τη στιγμή της κατακρίσεως στον Άδη, και βάλε καλά στο μυαλό σου αυτή τη σκέψη: πώς άραγε να'ναι οι ψυχές εκεί, μέσα σε ποιά πικρότατη σιωπή, ή μέσα σε ποιους στεναγμούς φοβερότατους- σε πόσο μεγάλο φόβο και αγωνία να βρίσκονται τάχα, και με τίς ελπίδα να περιμένουν την ατελείωτη οδύνη και το ψυχικό και απέραντο δάκρυ, θυμήσου, ακόμη, και την ημέρα της αναστάσεως, όταν θα παρουσιαστούν τα πάντα μπρος στο Θεό. Φέρε στη μνήμη και στη φαντασία σου εκείνο το φοβερά και φρικτό βήμα. Φέρε μπροστά σου όλα τα κακά που περιμένουν τους αμετανόητους αμαρτωλούς, τη ντροπή τους μπροστά στο Θεό, στο Χριστό, στους Αγγέλους, στους Αρχαγγέλους, στις Εξουσίες και σ' όλους τους ανθρώπους· σκέψου όλα τα κολαστήρια, το αιώνιο πυρ, το ατελείωτο βάσανο των σαρκοβόρων σκουληκιών, τον τάρταρο, το σκοτάδι, και πάνω απ' ολ' αυτά, το τρίξιμο των δοντιών, τους φόβους και όλα τα βάσανα. Ύστερα, φέρε στη σκέψη και στη φαντασία σου και όλα τ'αγαθά που περιμένουν τους δικαίους: την οικειότητα που θα έχουν με το Θεό και

Πατέρα, με τον Χριστό, τους Αγγέλους, τους Αρχαγγέλους, τις Εξουσίες και όλο το νέφος των Αγίων σκέψου την ουράνια βασιλεία και τ' αγαθά της, τη χαρά και την απόλαυση. Φέρνε στη μνήμη σου αυτά τα δύο και όταν συλλογίζεσαι την κρίση των αμαρτωλών, στέναζε, δάκρυζε και ντύνε με πένθος την ψυχή σου, φοβούμενος μην καταντήσεις κ' εσύ ο ίδιος στην ίδια συμφορά. Και όταν, πάλι, συλλογίζεσαι τ' αγαθά που περιμένουν τους δικαίους, να χαίρεσαι και ν' αγάλλεσαι, φροντίζοντας, με όλη σου την επιμέλεια, ετούτα μεν να τ' απολαύσεις, τ' άλλα δε να τ' αποφύγεις. Κοίταξε μην τα ξεχάσεις ποτέ αυτά, είτε βρίσκεσαι μέσα στο κελλί σου, είτε κάπου έξω. Και μην αμελήσεις ποτέ το γενναίο σου φρόνημα, για ν' αποφύγεις έτσι μ' αυτές τις σκέψεις όλους τους βλαβερούς λογισμούς και τούς ακάθαρτους.

2. Κάποιος Γέροντας μας αφηγήθηκε ότι ένας πνευματικός αδελφός στον κόσμο ήθελε να ζήσει αναχωρητικό βίο, αλλά η μάνα του τον εμπόδιζε. Αυτός, όμως, δεν παρατούσε το σκοπό του, λέγοντας: «θέλω να σώσω την ψυχή του!» Ωστόσο, όταν η μάνα του έκανε τα πάντα για να τον εμποδίσει και δεν τα κατάφερνε, στο τέλος υποχώρησε και τον άφησε να πάει εκεί που ήθελε.

Επήγε, λοιπόν, κ' έγινε μοναχός, μα ζούσε απρόσεχτα και κατασπαταλούσε το χρόνο της μοναστικής ζωής του με φοβερή αμέλεια. Συνέβη τότε να πεθάνει η μητέρα του, κ' υστέρη από λίγο καιρό ν' αρρωστήσει ο ίδιος πολύ βαριά. Βρέθηκε τότε σε μια κατάσταση εκστάσεως, και σα ν' ανέβηκε στην ημέρα της Κρίσεως, όπου βρήκε τη μητέρα του μαζί με άλλους, που κρίνονταν υποφέροντας. Εκείνη εξαφνιάστηκε καθώς τον είδε και τον ρωτάει:

- Τί συμβαίνει, γιέ μου; Κ' εσύ σε τούτο τον τόπο καταδικάστηκες να' ρθεις; Και που είναι, γιε μου, τα λόγια σου που έλεγες «θέλω να σώσω την ψυχή μου»;

Εκείνος, πνιγμένος στη ντροπή γι' αυτά που άκουσε, στεκόταν καταλυπημένος, μην έχοντας κάτι ν' αποκριθεί.

Η φιλανθρωπία του Θεού οικονόμησε τότε, ύστερ' από αυτό το όραμα, ν' αναλάβει και να γίνει καλά απ' τη βαριά εκείνη αρρώστια του. Και τότε άρχισε να συλλογίζεται, πως ήταν από Θεού μια τέτοια επίσκεψη της μητέρας του· και αποφάσισε να κλειστεί στο κελλί του και να φροντίζει μονάχα για τη σωτηρία του, μετανιώνοντας και κλαίοντας για όσα έπραξε νωρίτερα, με την αμέλειά του. Και τόση ήταν η κατάνυξη του, ώστε πολλοί να τον παρακαλούν να μην είναι τόσο αυστηρός με τον εαυτό του, για να μην πάθει κάποια ζημιά από τ' άμετρα δάκρυα που έχυνε!

Αυτός, όμως, δεν ήθελε ν' αναπαυθεί και να υποχωρήσει, λέγοντας: «αν δεν μπόρεσα να βαστάξω τον ονειδισμό της μητέρας μου, πώς θα μπορέσω να υποφέρω τη ντροπή μπροστά στο Χριστό και στους αγίους Αγγέλους την ημέρα της Κρίσεως;»

Πηγή: Π.Β. Πάσχου, *Ο Πόλεμος των πειρασμών*, Εκδ. Ακρίτας, 2006. αποσπάσματα.